

det tilstrækkelige Maal, saa man maa fiske den. Den Kontrol kunde sikkert udføres adskilligt billigere.

Den højtærede Minister har et godt Haab til Fremtiden, han tror ikke, at Bunden vakler under ham. Han mener selvfølgelig, at han kan læsse paa det danske Folk, hvad det skal være, at den danske Vælgerbefolkning skal være som et Faar, der lader sig klippe uden at give saa meget som et Kny fra sig. Jeg tror nu ikke, det vil komme til at passe, jeg tror, at Folket vil vaagne til Eftertanke og se, at det er en fuldkommen forkert Vej, vi ere inde paa, og at det er blevet meget værre, siden vi fik denne Regering, end det har været under nogen tidligere.

Ordføreren (Carl Hansen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte før og gentog det nu, at hverken jeg eller den højtærede Minister havde kunnet rokke ved de Tal, som af ham ere fremstillede i Betænkningen. Det ærede Medlem kan for saa vidt have Ret, som ingen af os i mindste Maade har villet rokke ved hans Tal. Men dermed er Sagen ikke klaret. Det, det drejer sig om, er Anvendelsen af hans Tal, og den er ganske urigtig. Mindretallet udtaler i Betænkningen: „For at vise Militæruddigternes stærke Vækst hidsætte vi nedenfor en Oversigt over de i indeværende Rigsdagssamling bevilgede Militæruddgifter, dels paa Finansloven“ o. s. v., og saa fortsætter man: „For Sammenlignings Skyld anføres de tilsvarende Summer, der bevilgedes paa det sidste Højreministeriums sidste Finanslov i Rigsdagssamlingen 1900—1901“. Men det er det, der er ganske galt. Det er ikke de tilsvarende Summer, man her har anført. I 1900—01 bevilgedes der ikke noget som helst ekstraordinært, i alt Fald ikke nævneværdigt. Paa § 26, hvor de ekstraordinære Udgifter findes, var der 206,700 Kr. for Krigsministeriet og 417,050 Kr. for Marineministeriet, og tilsvarende Tal vare opførte de foregaaende og de efterfølgende Aar, altsaa forholdsvis smaa ekstraordinære Beløb. Men her har man alle de ekstraordinære Udgifter, der følge af Hærlovens Vedtagelse i 1909, til Overflod endda af den Lov, som ligger for her, og hvis Udgifter hverken

komme paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar. Det er det, jeg ankede over. Det er der, det ærede Medlem — jeg kan godt tiltræde den ærede Ministers Udtalelse — har været illoyal, endda i meget høj Grad, thi naar Folk ikke forstaa, hvad det i Virkeligheden drejer sig om, tro de, at Sammenhængen er den, som det ærede Medlem siger. Men det er det, der er ganske galt.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der fremhævede, at der ikke var fremsat Planer med Hensyn til de Udgifter, der følge af det foreliggende Lovforslag, har heri fuldstændig Ret. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det forudsatte man heller ikke. Man forlangte ikke og kunde ikke faa Planer, da man i 1909 vedtog alle de ekstraordinære Foranstaltninger. Ved dette Lovforslag er disponeret over et Beløb af indtil 2½ Mill. Kr., men ved hvert Aars Finanslov eller Tillægsbevillingslov vil der blive fremsat Forslag om en Del af den Bevilling, som Lovforslaget omfatter. Der vil man kunne faa og vil sikkert ogsaa faa Planer til den nærmere Anvendelse af de Beløb, der er disponeret over.

Maa jeg saa blot med Hensyn til det subsidiære Ændringsforslag, som det socialdemokratiske Mindretal har stillet, overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der ikke gav nogen nærmere Begrundelse derfor ud over den ganske almindelige, at der sker disse Byer en Uret, sige, at det forekommer mig, at hvis man vilde sætte en saadan Ændring ind i Lovforslaget, maatte man dog ogsaa indsætte Regler for, hvorledes Erstatningen skulde beregnes, hvordan man skulde komme til det Beløb, der skulde udbetales i Erstatning. Jeg tror ikke, at det vil være heldigt at følge Mindretallet paa dette Punkt. En helt anden Sag er det — og det tror jeg, vi alle kunne være enige om —, at man vil være saa velvillig, som man formaar, mod de Byer, der miste deres Garnison, ikke ved at udbetale dem et Beløb af Statskassen, men ved, naar Staten skal foretage et eller andet, opføre en Sindssygeanstalt eller et Fængsel eller hvad det nu kan dreje sig om, at tage det størst mulige Hensyn til dem for